

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

วิกฤตทางการเงินของประเทศสหรัฐอเมริกาส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย ในช่วงเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้เผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ หลายด้าน เช่น การรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินของโลก การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เป็นภัยต่อประเทศ เช่น ภัยคุกคามจากการก่อการร้าย การเคลื่อนย้ายคนอย่างเสรี การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บริบทการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยโดยตรง ประเทศที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจมากกว่า มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยกว่า มีคนที่มีความรู้ความสามารถกว่า รวมทั้งมีเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge base economy) ที่เหนือกว่าก็จะสร้างรายได้เปรียบต่อประเทศไทย โดยการเพิ่มมูลค่า (Value added) ผลิตภัณฑ์และบริการที่เหนือกว่า จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยจะต้องหารูปแบบวิธีการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพื่อกอบกู้เศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

จากสถานะของประเทศไทยภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่กล่าวมาแล้วประเทศไทยจะต้องมีการปรับตัวในทางธุรกิจโดยการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ สร้างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และบริการอย่างเร่งด่วน วิธีการที่จะพัฒนาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ดีที่สุด คือ จะต้องบูรณาการแนวคิดทฤษฎีที่หลากหลายและยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาประเทศที่ได้เปรียบทางเศรษฐกิจจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนามิติอื่นๆ อย่างจริงจัง และการพัฒนาจะมุ่งเน้นให้คนเกิดการเรียนรู้ และปรับตัวอย่างชาญฉลาด วิธีการที่นิยมใช้ในการพัฒนา คือ การจัดการความรู้ และการใช้การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นกรอบแนวคิดการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน สำหรับประเทศไทยวิธีการที่เหมาะสมที่สมควรนำมาบูรณาการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ คือ การจัดการความรู้ (KM) เพื่อให้ชุมชนสร้างองค์ความรู้ และองค์การแห่งการเรียนรู้ที่จะขยายผลให้เกิดการพัฒนาอย่างกว้างขวางและยั่งยืน ซึ่งในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องใช้การจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อเพิ่ม

ขีดความสามารถในการแข่งขันโดยการจัดการมาตรฐานทั้งในการผลิตและบริการรวมถึงการตลาด และสิ่งสำคัญที่สุด คือ จะต้องใช้ฐานแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาความสามารถ และทักษะทางอาชีพของบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศ ให้สามารถก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ด้วยการใช้ทุนมนุษย์ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและทุนทางวัฒนธรรมและองค์ความรู้ช่วยสร้างความสำเร็จและระบบภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ

ในประเด็นของการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้มีความสามารถในการคิด การแก้ปัญหาและความสามารถในการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้กระบวนการของ KM ช่วยให้บุคคลสามารถสร้างองค์ความรู้ จากความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (tacit knowledge) ให้สามารถถ่ายทอดเป็นความรู้ที่ชัดแจ้ง (explicit knowledge) เป็นรูปธรรม (กพร, 2547)

เนื่องจากประเทศไทยมุ่งที่จะพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจให้กับประชาชนและการที่จะพัฒนาธุรกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการให้ประสบความสำเร็จจะต้องยึดฐานแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลัก เนื่องจากทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมุ่งเน้นให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้มีความรู้ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่จะประกอบอาชีพโดยสุจริตจากทุนทางภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (2550-2554) ได้ัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอย่างจริงจัง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุลเป็นธรรมและยั่งยืน มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” อันจะเป็นการเสริมสร้างประโยชน์สุขให้แก่ประชาชนโดยถ้วนหน้า สมดังพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) อำพล เสนาณรงค์ (2541, หน้า 2) ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความสามารถของชุมชนเมือง รัฐ ประเทศ หรือภูมิภาคหนึ่ง ๆ ในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงสังคมนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่เราไม่ได้เป็นเจ้าของ ซึ่งแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ ณรงค์ โชควัฒนา (อ้างถึงใน กังสดาล อยู่เย็น, 2544 หน้า 10) ได้สะท้อนมุมมองเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากทัศนะและประสบการณ์ว่า เศรษฐกิจพอเพียงคือ การพัฒนาเป็นขั้นตอน ไม่ใช่การถอยหลังเข้าสู่ระบบบรรพกาล แต่เป็นการสร้างรากฐานที่แข่งขันในระดับชาติและต่างประเทศได้ โดยถ้าชุมชนได้พัฒนามาถึงจุดที่มีการรวมตัวกันและใช้องค์ความรู้ความสามารถในการพึ่งตนเอง

อาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยจะสามารถพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้ประสบผลสำเร็จตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 นั้นจะต้องดำเนินงานในการพัฒนาในทุก

พื้นที่ของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เป็นส่วนที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นจังหวัดที่ต้องเผชิญกับปัญหาการก่อความไม่สงบและปัญหาความยากจนจึงสมควรได้รับการบริหารจัดการในการใช้การจัดการความรู้ (KM) โดยใช้การจัดการเชิงกลยุทธ์บนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อนำไปสู่การสร้าง ความมั่นคงทางสังคม

จากปัญหาและความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคง ของจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้เสนอโครงการวิจัย รูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ฝัากลุ่มผสมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส บนฐานแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งใช้กระบวนการจัดการความรู้ และการจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์โดยประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถพึ่งตนเองได้ ช่วยให้ชุมชนเข้มแข็ง มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการรวมทั้งการตลาดที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ ก่อให้เกิดภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจระดับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะสามารถเพิ่มรายได้ของชาวจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เมื่อมีสถานภาพทางเศรษฐกิจดี จะเป็นตัวแบบต่อการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มอื่น ๆ ในภาคใต้ ผลจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจจะช่วยให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม จะเกิดความสมานฉันท์ และสันติสุข และประเทศชาติจะเกิดความมั่นคง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยมีดังนี้

1. เพื่อศึกษาบริบทของวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ฝัากลุ่มผสมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับฝัากลุ่มผสมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลไปกำหนดกลยุทธ์การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์
3. เพื่อศึกษาสภาวะการผลิตและการตลาดของผู้ผลิตฝัากลุ่มผสมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฯ ในจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส
4. เพื่อสร้างรูปแบบ (Model) การจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าฝัากลุ่มผสมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ ของจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส บนฐานแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง
5. เพื่อทดสอบรูปแบบ (Model) การจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อเพิ่มมูลค่าฝัากลุ่มผสมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์บนฐานแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง

6. เพื่อปรับปรุงรูปแบบ (Model) การจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อเพิ่มมูลค่าผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์บนฐานแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงให้มีความสมบูรณ์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

7. เพื่อเผยแพร่รูปแบบ (Model) การจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อเพิ่มมูลค่าผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ บนฐานแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง ขยายผลไปยังกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอื่นๆ ในธุรกิจเดียวกัน และธุรกิจอื่น รวมทั้งเผยแพร่สู่กลุ่มวิสาหกิจชุมชน จังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์ โดยมุ่งเน้นการจัดการในการผลิตผลิตภัณฑ์ด้วยการสร้างองค์ความรู้ในการออกแบบลวดลายเพื่อให้ได้ราคาสูงขึ้นเป็นหลัก โดยขอบเขตการวิจัย มีดังนี้

1. ตัวแปรในการวิจัย ได้แก่

1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

1.1.1 บริบทวิสาหกิจชุมชน (SMEs) ผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

1.1.2 พฤติกรรมผู้บริโภคในและต่างประเทศ

1.1.3 สภาวะการผลิตและการตลาดของผู้ผลิตผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย

1.2.1 รูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อเพิ่มมูลค่าผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

1.2.2 ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์

1.2.3 การวิพากษ์ในการออกแบบลวดลายของผู้ชำนาญการเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์

1.2.4 การประชุมกลุ่มเพื่อจัดการความรู้ (KM) ในการผลิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

1.2.5 ทดสอบรูปแบบการจัดการฯ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

1.2.6 ปรับปรุงรูปแบบการจัดการฯ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

2. พื้นที่ในการวิจัย ได้แก่

2.1 พื้นที่ในประเทศ ประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

2.2 พื้นที่ในต่างประเทศ ประกอบด้วย ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐมาเลเซีย จีน คุไบ บรูไน สิงคโปร์ ซาอุดีอาระเบีย อียิปต์ และอินโดนีเซีย

3. หน่วยงานที่ดำเนินการวิจัย

หน่วยงานหลัก

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

หน่วยงานที่ร่วมดำเนินการวิจัย สำนักงานสภรณ จังหวัดปัตตานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดปัตตานี วิทยาลัยเทคนิคยะลา วิทยาลัยการอาชีพ/สารพัดช่าง นราธิวาส สถานทูตประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐมาเลเซีย จีน คุไบ บรูไน สิงคโปร์ ซาอุดีอาระเบีย อียิปต์ อินโดนีเซีย และอิหร่าน ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยและสถานทูตไทยที่ตั้งอยู่ใน 5 ประเทศ ที่กล่าวมาแล้ว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์

4. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย การวิจัยดำเนินการระหว่างเดือน ตุลาคม 2550

- เมษายน 2552

5. การผลิตผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์ในการวิจัย การผลิตผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมในการวิจัยใช้ผ้าบาวันเนื้อ 1 ผ้าปาน และผ้าแก้ว และลวดลายดอกไม้ คือลายดอกกุหลาบ ดอกชบา ดอกทิวลิป ดอกกล้วยไม้ และดอกกระดังงาและหมวกกะปิเยาะห์ในการวิจัย ใช้รูปทรงมักฮอส ทรงชูดาน ทรงดาตา และทรงจาบา

6. การวิจัยและพัฒนาในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ การวิจัยและพัฒนาในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มุ่งเน้นในการออกแบบลวดลายและพัฒนาคุณภาพผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์ของจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

คำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

ผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม หมายถึง เครื่องแต่งกายของสตรีมุสลิม ที่เป็นผ้าซึ่งใช้คลุมผมในทุกโอกาส ทั้งในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาของชาวมุสลิม และในการดำเนินชีวิตทั่วไป

หมวกกะปิเยาะห์ หมายถึง เครื่องแต่งกายของชายชาวมุสลิมที่เป็นหมวกซึ่งใช้สวมใส่บนศีรษะในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และการดำเนินชีวิตทั่วไป

รูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ หมายถึง การศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ต่อไปจึงมีส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ การจัดการโดยการวิพากษ์ในการออกแบบลวดลายของผู้ชำนาญการฯ การจัดการความรู้ (KM) โดยการประชุมกลุ่มในการผลิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง การทดสอบและการปรับปรุงรูปแบบการจัดการฯ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์

การจัดการโดยการวิพากษ์ออกแบบลวดลาย หมายถึง การวิพากษ์ของผู้ชำนาญการสาขาวิชาการออกแบบลายผ้าและสิ่งทอ ประธานกลุ่มผู้ผลิตผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม ประธานกลุ่มผู้ผลิตหมวกกะปิเยาะห์ และนักวิชาการด้านการจัดการ เพื่อวิพากษ์เลือกลายผ้า และการประดับตกแต่งจากสิ่งทอที่ตีพิมพ์ในวารสารด้านการออกแบบลวดลายระดับนานาชาติเพื่อออกแบบลวดลายใหม่ของผู้ผลิตผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์ ให้กับผู้ผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

การจัดการความรู้ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง กระบวนการจัดการความรู้ของประธานกลุ่มผู้ผลิตผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์ โดยการสร้างเครือข่ายการผลิตผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และการแบ่งปันความรู้ไปยังสมาชิกเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และการประชุมกลุ่มเพื่อประเมินมูลค่าผลิตภัณฑ์

มูลค่าผลิตภัณฑ์ หมายถึง มูลค่าด้านคุณภาพและราคา ผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์ ที่ผลิตในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

มูลค่าด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ หมายถึง ประโยชน์ใช้สอยและความสวยงามในภาพรวมของผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์

มูลค่าเพิ่ม หมายถึง กระบวนการผลิตผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์ที่ช่วยให้มีคุณค่าด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์และราคาเพิ่มขึ้น

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัยมีดังนี้

1. ช่วยให้ทราบบริบทของวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส
2. ช่วยให้ทราบข้อมูลพฤติกรรมผู้บริโภคทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลไปกำหนดกลยุทธ์การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

3. ช่วยให้ทราบสภาวะการผลิตและการตลาดของผู้ผลิตผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฯ ในจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส
4. ช่วยให้ได้รูปแบบ (Model) การจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผ้าคลุมผมสตรีมุสลิม และหมวกกะปิเยาะห์ ของจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส บนฐานแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง
5. ช่วยให้ได้ข้อมูลผลการประเมินจากการทดสอบเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์ ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส
6. ผลจากการวิจัยจะช่วยให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องได้แนวคิดจากรูปแบบการจัดการฯ ไปดำเนินงานเชิงนโยบายและการให้การสนับสนุน
7. ผลจากการวิจัยจะช่วยให้กลุ่มผู้ผลิตผ้าคลุมผมสตรีมุสลิมและหมวกกะปิเยาะห์มีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นการตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติในการขจัดความยากจนและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับประเทศ

